

AZ ELSŐ TANGÓ

Kislányok,
ti, akik ma este utoljára
altattátok el babáitokat
és titokban,
lábujjhegyen
jöttetek erre a táncra,
szelíd szemmel,
őzike szemmel,
csillogóval, a legszebb
legnagyobb virággal,

és ti akiknek mosolya kedvesebb
a tisztáson lévő holdsugártól,

és ti, akik szerelmesek vagytok
az első fületeket érintő hajtincsbe,
és az egész világba...

Fiúk,
ti, akik ma este
először fésülködtetek
másként, betyárosan,
és egyszerre csak érzitek
bajszotok nő,
mosolyotok meg
mintha férfiasabb lenne,

és ti, zsebetekben üveggolyókkal
és szeplős orrokkal
mit vágtok fel,
változott léptetek
de szívetek továbbra is
megszeppent egériként
dobog ziháló mellkasotokban...

Gyerünk, kezdjük el
életünkben az első tangót!
Táncoljunk!
Nem boszorkányság

Kettőt balra – egyet jobbra.
Egyet balra – kettőt jobbra.
Íme, mindahányan hangosan mondjuk.

Isten veletek ólomkatonák!
Isten veled copfos, kékmasnis
gyerekkor!
Isten veled minden, mi tegnap volt!

Isten hozott minden
mi előttünk van!

Ez nem kémiaóra,
sem matekóra.

Csend!
Csend azoknak
akik előtt ma este
tárul az ifjúság!

Babák helyett
a kislányok előtt valódi,
szeplős figurák hajlongnak.
Üveggolyók helyett,
a fiúk szívében
meleg, mosolygós
szemek görögnek.

(Fordította: Fehér Illés)